

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/5/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813205659
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813205659.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: K. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/X, S., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: T. na ochranu občana spotrebiteľa D., so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený: JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 777,61 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa voči uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 5C/119/2013 - 77 zo dňa 30. októbra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne vo výške 16,11 Eur, advokátovi JUDr. Andrejovi Cifrovi, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie s poukazom na ust. § 96 ods. 1 O.s.p., súčasne navrhovateľovi vrátil súdny poplatok vo výške 39,87 Eur. O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., keď odporkyni náhradu trov konania nepriznal a zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 118,52 Eur. V časti odôvodnenia rozhodnutia o náhrade trov konania konštatoval, že z procesného hľadiska zásadne platí, že ak navrhovateľ vzal návrh späť, zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. V danom prípade mal súd prvého stupňa za to, že návrh na začatie konania nebol podaný dôvodne, s prihliadnutím k námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom, ako aj neprijateľnosti zmluvných podmienok, preto pokiaľ by aj nedošlo k jeho späťvzatiu, návrh by bol ako nedôvodný zamietnutý. Vychádzajúc zo skutočnosti, že vedľajší účastník v konaní riadne hájil práva odporkyne, na strane ktorej vystupuje, trovy vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa považoval za účelne vynaložené, preto navrhovateľovi uložiť povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia. Priznaná náhrada trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávala z nákladov na právnu službu advokáta, ktoré súd prvého stupňa určil podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z., a to (i) tarifná odmena za úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia podľa ust. § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 51,45 Eur a náhrada podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 Eur; (ii) tarifná odmena za úkon právnej služby - odpor zo dňa 25.07.2013 podľa ust. § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky vo výške 51,45 Eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 Eur. Odporkyni v konaní žiadne trovy nevznikli, preto jej súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti

zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti považoval za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia. Navrhovateľ mal za to, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ poukázal na to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadenými subjektmi, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne a personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzujem dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012, ako aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 9Co/420/2012, v ktorých vyjadrili dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom združenia nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. V zmysle uvedeného navrhovateľ zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03. Odhliadnuc od uvedeného nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Uvedené možno podľa navrhovateľa aplikovať aj na podania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať a sú významné pre posúdenie veci samej. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné argumentovať ani ust. § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nevhodné. Na záver uviedol, že v danom prípade by bola na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keďže s prihliadnutím na výšku sumy istiny uplatnenej v návrhu ide o drobný spor, v ktorom trovy právneho zastúpenia vo výške 118,52 Eur sú značne neprimerané výške uplatnenej istiny. Nakoľko vedľajší účastník vystupuje v obdobných veciach opakovane s obsahovo jednoduchými podaniami, súd prvého stupňa nemal vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy právneho zastúpenia vo výške zjavne neúmernej výške istiny a povahe konania.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,54 Eur. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporcu, a to v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. Tento postup je zákonný a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa, dokonca ani jeho vedomosť o takomto konaní. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požaduje, objektívne účelné. Zdôraznil, že pokiaľ by Združeniu nebola súdmi priznávaná náhrada trov právneho zastúpenia tam, kde na to vznikol zákonný nárok, viedlo by to následne k ohrozeniu až znefunkčneniu aktivít Združenia v prospech spotrebiteľov, čo by samozrejme len vyhovovalo ekonomickým záujmom navrhovateľa ako aj ďalším dodávateľom s obdobnými aktivitami. Privítal by prijatie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá by súdu

umožnila prihladať na premlčanie pohľadávky ex offa v súdnych konaniach proti spotrebiteľom alebo poučiť ich o možnosti premlčanie namietat'. Odmietnutie práva vedľajšieho účastníka na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Cdo 71/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/87/2011 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/34/2012. Argumentáciu navrhovateľa, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Na podporu svojich tvrdení uviedol uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co/179/2012 - 69 zo dňa 31. júla 2012, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/220/2012 - 104 zo dňa 18. júla 2012, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/193/2012 - 138 zo dňa 30. júla 2012, uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 11Co/37/2012 - 88 zo dňa 07. júna 2012 a ďalšie. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu "rovnosti zbraní" - zahŕňajúceho možnosť zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátmi, čím navrhovateľ získava rovnocenného partnera v riešení právnych otázok, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Keďže v danej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi je potrebné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov vedľajšieho účastníka na strane odporkyne je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Uznesenie súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bolo rozhodnuté o zastavení konania, vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi a náhrade trov konania odporkyne, odvolaním napadnuté nebolo a preto v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Z obsahu spisu je nepochybné, že po podaní návrhu na začatie konania a vydaní platobného rozkazu do konania na stranu odporkyne z vlastnej iniciatívy vstúpil vedľajší účastník, ktorý v rámci odporu voči platobnému rozkazu vzniesol námietku premlčania, žiadal návrh z uvedeného dôvodu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Vzápätí došlo k späťvzatiu návrhu na začatie konania navrhovateľom bez uvedenia bližšieho odôvodnenia.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady zavinenia, ktorá sa uplatní v tomto prípade, je sankčná náhrada trov konania, ktoré by za iných okolností nevznikli.

Odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania správne postupoval podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. s tým, že vedľajší účastník na strane odporkyne si trovy konania uplatnil riadne a včas. Súd prvého stupňa dospel k správne mu záveru, že v danom prípade vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania, pričom pri určení výšky trov právneho zastúpenia patriacich vedľajšiemu účastníkovi postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Odmena bola vyčíslená riadne a včas, a preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak, ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p.. Odvolací súd tak v danom prípade ako neodôvodnené vyhodnotil námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd sa nestotožňuje s tvrdením navrhovateľa, že vedľajší účastník sa vo svojich podaniach opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Ak aj vedľajší účastník vo svojej argumentácii používa argumenty vychádzajúce zo súdnej praxe, Občiansky súdny poriadok takýto

spôsob obrany nevylučuje. Nemožno prehliadnúť, že aj navrhovateľ v obdobných právnych sporoch na uplatnenie svojho práva používa rovnakú (takmer totožnú) argumentáciu, čo je odvolaciemu súdu známe z úradnej činnosti. Rovnako v danom prípade odvolací súd nevidí priestor pre aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O. s. p., v zmysle ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť; keď v prejednávanej veci nemožno pomer medzi navrhovateľom uvádzanými sumami pohľadávky a trov konania považovať za neprimeraný.

Odvolací súd konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi by tak, ako správne konštatoval vedľajší účastník vo svojom vyjadrení k odvolaniu, znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený, môže si aj vedľajší účastník na strane odporcu zvoliť právneho zástupcu, ktorý má potom následne právo na náhradu trov konania, ak tu nie sú iné okolnosti, pričom takéto iné okolnosti v prejednávanej veci zistené neboli. Pokiaľ niektoré odvolacie súdy rozhodujú iným spôsobom, takýmto rozhodovaním iných odvolacích súdov v prejednávanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je. Vychádzajúc z uvedeného bolo uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdené.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi vo výške 16,11 Eur, a to za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 02.12.2013 podľa ust. § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov - vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. vo výške 8,30 Eur (v danom prípade odvolanie bolo podané len proti výroku o náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, teda rozhodujúca je suma, ktorú žiadal ako nárok uplatňovaný v odvolaní, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 118,52 Eur), k tomu príslušný režijný paušál vo výške 7,81 Eur podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.